

Világot.	
Hát istenhozzád, Remény,	108
és vele istenhozzád félelem,	108
és istenhozzád lelkifurdalás;	108
számomra minden jószág elveszett;	
Gonoszság, te legyél a Jó nekem; ¹⁴	110
legalább veled kettéoszthatom	110
az Ég Királyának a birodalmát,	
és veled talán több mint a felén	112
én lehetek majd a király – ahogy	112
hamarosan megtudja azt az Ember,	113
s hamar megtudja ez az új Világ.	113

HORVÁTH VIKTOR FORDÍTÁSA¹⁵

JEGYZETEK

1. Ó... a földlakóknak!: Ld. *Jel* 12,3–12.
2. Ó: János, a *Jelenések könyvének* írója.
3. Titkos ellenség: a Sátán. A héber *szatan* szó jelentése „ellenség”.
4. Vádló: *Accuser*; a görög *diabolosz* fordítása.
5. Első Csata: a Mennyei Háború, melynek végén a győzedelmes Fiúisten a Pokolra veti a Sátánt és lázadó társait (a csata leírását az *Elveszett Paradicsom* 6. éneke tartalmazza).
6. Ördögi löveg: *devillish Engine* – az ágyú korabeli elnevezése.
7. Boldogan: Az *Éden* szó jelentése „boldog hely”, a „gyönyörök helye”.
8. Nap: Az eredetiben szójáték: A Nap (Sun) mellett a Sátán a Fiúistenre (Son) is gondolhat.
9. Vö. *Jn* 3,20: „Mert mindaz, aki rosszat tesz, gyűlöli a világosságot”.
10. Hatalom: mennybeli méltóság, pl. arkangyal.
11. Te magad: a Sátán elátkozza saját magát is.
12. Diadém: korona.
13. A Kegyelem aktusa: *Act of Grace* – utalhat Isten kegyelmére, illetve jogi értelemben általános amnesztiára.
14. Vö. *Ézs* 5,20: „Jaj azoknak, akik azt mondják a rosszra, hogy jó, és a jóra azt, hogy rossz.”
15. Tudományos munkatárs Péti Miklós. A fordító köszönetet mond Nádasy Ádámnak a lektorálásért.

WILLIAM BUTLER YEATS

Salamon és a boszorkány

(SOLOMON AND THE WITCH)

*És az arab hölgy kifakadt:
„Amint feküdtem múlt éjjel,
A puszta fűvön, szilaj hold alatt,
Salamont öelve kéjjel,
Kiáltottam egyet, oldalát
Szorítva.”*

És reá felelt,
Ki érti angyal és madár dalát:
„A kakaska almafa ág felett
Kukorékolt kivirult ligetben
A Bűn előtt háromszáz évvel,
Azóta sem szólt ilyen hévvel,
Az ő hangja volt az a tiedben,
Mert hitte, Vágy és Való egybevág,
És a rossz világ végre kietlen,
Bármire vitt zsvány alma, ág,
Az öröklétet adta hirül régen,
A kakas, ki azt hitte most, ez a vég.
A szerelmes, akár sas az égen,
Jelet keres, kínja sosem elég,
A szemekben perzsel a tűz tovább,
Az ideg feszül, kutat, ki szeret,
Kegyetlen a Való és a Vágy;
És mikor végre a Vágy nyer teret,
Az isteni párnak talán
Kijózanító a nászi ág,
Hol ki-ki valós testet talál;
De véget is ér a világ,
Ha Vágy és Való egyezik, két test,
Mint olaj és kanóc, lángra lobban;
Az áldott hold, alig szállt le az est,
Sábát Salamonnak adta nyomban.

„De áll még a világ:”

„Hogy így esett,
Megérte, bár nem az volt, mire vár,
Ez egyszer a kakaska tévedett,
Talán túl erős volt egy ideál,
Vagy pont nem elég erős a helyett.”

„Az est leszállt; zene sem csendül,
Hallgat a tiltott, szent liget,
Szirom pereg pubán, reá csend ül,
Meg nem láthat emberi szem,
Csak a fűben árulkodik nyomunk,
A hold egyre szilajabb, úgy hiszem.
Ó, Salamon! Újra nekifogunk!”

Egy szélben táncoló gyermekhez

(TO A CHILD DANCING IN THE WIND)

I.

*Táncolj csak a parton, ott,
Minek törődnél vele,
Ha a szél vihart hozott?
Rázd ki hajad, túrj bele
A sós víztől csapzottan;
Fiatal vagy, nem tudhatod,
Amint a csók elcsattan,
Követi is bánatod.
Ha béresed meghal ma,
Ki köt kéverokolyát?
Minek riadnál meg hallva
A szél iszonyú sikolyát?*

II.

*Nem elég nézni kedvesen,
Nem mondta el senki,
Hogy elég a lepke keservesen,
Amint a csalit körbelengi?
Tudom, mi vár vágyak éjjelén,
De más nyelven beszélek én.*

*Tűrve, mit a sors mérne rád,
Álmodd: barátod a világ,
Szenvedj, ahogy egykor anyád,
Legyél olyan megtört virág,
De mint ki túl van java életén,
Barbár nyelven beszélek én.*

Marcsi néni balladája

(THE BALLAD OF MOLL MAGEE)

*Körém gyertek, sok kisgyermek;
Ne vessetek követ,
Ha Marcsi néni, a szegény
Motyog menet-jövet.*

*Szegény halász volt az uram,
Szegény leány kit kap?
Heringsózás lett a dolgom,
Egész átkozott nap.*

*Alig álltam a lábamon,
Zord lettem, koravén,
Haza holdsugár vezetett,
Az út sötét kővén.*

*Gyerekek is gyöngé voltam,
Akkoriban szültem;
A szomszéd vigyázta estig,
Helyébe én ültem.*

*A kisedre feküdtem;
Bizony, kicsi gyermek,
Amint láttam kibúlt testét,
A hajnal is megdermedt.*

*Kimerült nő mélyen alszik!
Elsápadt az uram,
Vörös fejvel pénzt adott, és
Kiadta az utam.*

*Kizavart, ajtót bevágva
Erősen átkozott;
Míg csendben elmentem,
Senki sem sajnálkozott.*

*Bezárva ajtók, ablakok,
Egy csillag ragyogott,
Csúpasz úton szalmakócok,
Azok sem nagyok ott.*

*Csendben elmentem én;
Messzi, kítaszítva,
Öreg Martin csűrje mögött
Ült a szomszéd, tüzét szítva.*

*Kiszedte belőlem, hogy esett
Pénzem nincs már, mégis
Megvetve, megszánva egyben
Ehettek vele én is.*

*Szerinte biztosan eljön
A férjem, és hazavisz;
De akármerre járok én,
Mindegy is ki mit hisz,*

*Pakolva fát vagy tőzeget,
A ruhát kirakva
Babámra gondolok csak,
Magamban siratva.*

*Tudja ezt ő, nem is kétlem,
Ha ajtaját kitárva
Az Isten ezernyi fényt gyújt
A szegény világra.*

*Most hát, ti kicsi gyermekek,
Követ ne vessetek,
Ha Marcsi néni, szegény,
A fényt látja bennetek.*

M. PÁLFY ERIKA FORDÍTÁSA

SAM TAYLOR

Amerika: egy önéletrajz

(AMERICA: AN AUTOBIOGRAPHY)

*Amikor Amerika megdöntötte Irán demokratikus kormányát, édesanyám
kérdőjelként gömbölyödött fejjel lefelé nagyanyám pocakjában.*

*Amikor Amerika megdöntötte Guatemala demokratikus kormányát, édesapám
a New York Giantsről és Willie Maysről szóló rádióműsort hallgatta.*

*Amikor Amerika mérgezett tejturmixot adott Castrónak, megpróbálta felrobbantani
szakállát egy szivarral, apám apját figyelte, ahogy a verandán haldoklik,
kiöntötte a bilijét a kerítésen át a baseballpálya hazai bázisának homokos körére.*

*Amikor Amerika megölte Chile demokratikus vezetőjét, apám
Coral Gables olasz éttermében volt pincér, vizet vitt
éppen egy idegen asztaltársaságnak. Anyám
lefújta a szívószál csomagolását, apám gyerekesnek tartotta őt.*

*Amikor Amerika felrobbantotta Ecuador demokratikus vezetőjét,
udvarunkban éppen pálmafát rajzolni tanultam;*